

Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 16.03.1990, sp. zn. 4 Cz 16/90, ECLI:CZ:NS:1990:4.CZ.16.1990.1

Číslo: 48/1991

Právní věta: Jestliže nedošlo ke schválení dohody o výměně družstevního bytu ještě za života zůstavitelky, nemohlo dojít k převodu členských práv a povinností z členství ve stavebním bytovém družstvu na zůstavitelku až po její smrti.

Soud: Nejvyšší soud ČR

Datum rozhodnutí: 16.03.1990

Spisová značka: 4 Cz 16/90

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Družstvo stavební bytové, Výměna bytu

Předpisy: 40/1964 Sb. § 47
§ 188

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 48

Jestliže nedošlo ke schválení dohody o výměně družstevního bytu ještě za života zůstavitelky, nemohlo dojít k převodu členských práv a povinností z členství ve stavebním bytovém družstvu na zůstavitelku až po její smrti.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky z 16. 3. 1990, [4 Cz 16/90](#))

Zůstavitelka zemřela 12. 6. 1988 a jako její zákonní dědicové přicházeli v úvahu syn M. K. a dcera A. N.

Státní notářství pro Prahu 9 provedlo soupis aktiv a pasív dědictví. Do aktiv dědictví zařadilo kromě jiného členský podíl u Stavebního bytového družstva S. v zůstatkové hodnotě 16 763,- Kčs. V průběhu řízení o dědictví uzavřeli dědicové dohodu o vypořádání dědictví. Svým rozhodnutím pak notářství určilo obecnou cenu majetku zůstavitelky částkou 59 422,- Kčs, výši dluhů částkou 3462,20 Kčs a čistou hodnotu dědictví částkou 55 959,80 Kčs a schválilo dohodu o vypořádání dědictví, podle níž kromě jiného členský podíl u Stavebního bytového družstva S. převzal dědic M. K., syn zůstavitelky.

Nejvyšší soud České republiky rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČR, tak, že tímto rozhodnutím státního notářství byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Státní notářství zařadilo do aktiv dědictví členský podíl, jehož zůstatková hodnota činila částku 16 763,- Kčs, aniž ohledně této majetkové hodnoty provedlo náležitá skutková zjištění.

Teprve z výsledků šetření v rámci řízení o stížnosti pro porušení zákona vyplynulo, že zůstavitelka 2. 5. 1988 uzavřela dohodu o výměně svého třípokojevého bytu ze státní bytové výstavby, který užívala, za družstevní dvougarsoniéru, jejímž uživatelem byl P. Š. Tato dohoda byla 19. 5. 1988 schválena představenstvem stavebního bytového družstva, avšak k jejímu schválení příslušným správním orgánem (podle ustanovení § 30 zákona č. 41/1964 Sb., o hospodaření s byty) došlo až po smrti zůstavitelky.

Dohodu o výměně bytu lze uskutečnit až dnem, kdy nabude právní moci rozhodnutí posledního z těch orgánů, jež jsou příslušné k jejímu schválení (u orgánů stavebního bytového družstva s přihlédnutím k ustanovením stanov družstva). Protože zůstavitelka zemřela dříve, než bylo rozhodnuto příslušným orgánem o schválení dohody o výměně bytu, pak nedošlo k převodu členských práv a povinností na zůstavitelku. V případě smrti účastníka dohody o výměně bytu, která se ve smyslu ustanovení § 47 odst. 1 o. z. nestala účinnou, když ke dni smrti tohoto účastníka nebylo rozhodnuto příslušným orgánem o jejím schválení, nepřecházejí práva a povinnosti z dohody na dědice.

Nemohl být tedy v projednávané věci zařazen členský podíl ve stavebním bytovém družstvu do dědictví po zůstavitelce.

Pokud státní notářství zařadilo do dědictví členský podíl v zůstatkové hodnotě, aniž si náležitě ověřilo, za zůstavitelka v době smrti byla členkou družstva a užívatelkou družstevního bytu, porušilo tím zákon v ustanoveních § 4 odst. 1, § 35 a § 40 odst. 1 písm. c) not. ř.